

Sygn. akt IX C 614/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2015 roku

Sąd Rejonowy w Słupsku IX Wydział Cywilny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Lidia Rzeczkowska

Protokolant: Sabina Jas

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2015 roku w Słupsku

na rozprawie sprawy

z powództwa **M. P. (P.)**

przeciwko **TUZ Towarzystwu (...) w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego TUZ Towarzystwa (...) w W. na rzecz powoda M. P. (P.) kwotę 13.461,78 zł (trzydzieści tysięcy czterysta sześćdziesiąt jeden złotych 78/100) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 11.04.2014 r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałej części;

III. zasądza od pozwanego TUZ Towarzystwa (...) w W. na rzecz powoda M. P. (P.) kwotę 3942 zł (trzy tysiące dziewięćset czterdzieści dwa złote) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje pobrać od pozwanego TUZ Towarzystwa (...) w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Słupsku kwotę 461,05zł (czterysta sześćdziesiąt jeden złotych 05/100) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt IX C 614/14

UZASADNIENIE

Powód M. P. wniósł o zasądzenie od TUZ Towarzystwa (...) w W. kwoty 14.492,37zł. wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 11.04.2014r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. Uzasadniając żądanie pozwu wskazał, że w dniu 1.03.2014r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której został uszkodzony jego pojazd – samochód marki A. (...) o nr rej. (...). Pozwany z tytułu przedmiotowego zdarzenia wypłacił powodowi odszkodowanie w wysokości 13.686,61zł. W ocenie powoda wypłacone odszkodowanie nie rekompensuje całkowicie szkody poniesionej przez niego, albowiem pozwany bezpodstawnie zaniżył stawki za roboczogodzinę oraz zastosował części alternatywne zamiast oryginalnych, tymczasem pojazd powoda posiadał zamontowane wyłącznie oryginalne części zamienne, wobec czego przy wyliczaniu szkody winny zostać uwzględnione ceny nowych oryginalnych fabrycznie części zamiennych. Ponadto podniósł, że obowiązek naprawienia szkody nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy pojazdu. Powód wartość szkody wycenił na kwotę 28.178,98zł i niniejszym pozwem domagał się wyrównania należnego mu odszkodowania.

TUZ Towarzystwo (...) w W. wniosło o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania. Zarzuciło powodowi, że ten nie udowodnił, by uszkodzeniu uległy części oryginalne ani też tego, by dokonał naprawy pojazdu przy użyciu nowych i oryginalnych części zamiennych.

Przedstawiona przez powoda prywatna opinia nie ma waloru dowodowego w rozumieniu art.227 kpc . W ocenie pozwanego użycie do naprawy części alternatywnych, jako że nie odbiegają jakością od oryginalnych części, nie prowadzi ani do pokrzywdzenia powoda, ani do jego wzbogacenia, z drugiej zaś strony pozostaje w zgodzie z zasadą dążenia do niepowiększania szkody. Nadto stan pojazdu sprzed przedmiotowej szkody wskazywał na ślady dokonywanych wcześniej napraw , co nie pozwala na przyjęcie cen części najdroższych dostępnych na rynku . Zdaniem strony pozwanej , powołującej się na wyrok Sądu najwyższego z dnia 7.07.2011r. , II CSK 635/10 , odsetki powinny być zasądzone od dnia wyrokowania .

Sąd ustalił:

W dniu 1.03.2014r. na trasie T.- R. około godziny 12:30 doszło do kolizji drogowej . J. M. cofając z drogi bocznej pojazdem marki A. (...) nr rej. (...) nie zachował należytej ostrożności i uderzył tyłem swojego pojazdu w przód jadącego po drodze z pierwszeństwem przejazdu samochodu osobowego marki A. (...) nr rej. (...) stanowiącego własność M. P. .

/bezsporne, nadto dowód: zgłoszenie szkody, kserokopia dowodu rejestracyjnego, oświadczenie sprawcy szkody w aktach szkody /

Zakres uszkodzeń w pojeździe powoda ustalony przez przedstawiciela ubezpieczyciela podczas oględzin pojazdu w dniu 11.03.2014r. skutkowało wymianą – nakładki zderzaka przedniego, osłony ucha holowniczego zderzaka prawego, kraty kierownicy powietrza z prawej strony, czujnika parkowania przedniego zewn., listwy ochronnej prawego zderzaka przedniego, prowadnicy prawej zderzaka przedniego, listwy ozdobnej prawej zderzaka przedniego, wspornika zderzaka przedniego, spoileru koła przód prawa strona, kraty wlotu powietrza, przykrycia dyszy spryskiwacza prawego ,pokrywy komory silnika, reflektora ksenonowego prawego, reflektora p-mgłowego prawego, błotnika przedniego prawego, wspornika błotnika przedniego, spoileru koła przedniego prawego, nadkola przedniego prawego, wspornika zamka, kołpaka koła przedniego prawego, filtra powietrza ; odbudową listwy mocowania błotnika przedniego, felgi AL. przedniej prawej ; sprawdzeniem opony przedniej , lakierowaniem elementów zakwalifikowanych do wymiany i odbudowy oraz dodatkowo drzwi przednich i tylnych z prawej strony wraz z listwami .

/dowód: opinia biegłego sądowego I. S. – k. 65-79 , protokół oględzin pojazdu w aktach szkody /

Pojazd sprawcy szkody objęty był ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej (OC) posiadaczy pojazdów w (...) w W. . M. P. w dniu 4.03.2014r. zgłosił przedmiotową szkodę pozwanemu .

/bezsporne oraz dowód: zgłoszenie szkody w aktach szkody /

Pozwany wypłacił powodowi tytułem odszkodowania kwotę 13.686,61zł. Przy ustalaniu wysokości kosztów naprawy auta zastosował stawkę za jedną roboczogodzinę dla wszystkich rodzajów prac naprawczych w wysokości 60zł. netto, dla prac lakierniczych 70zł. netto , obniżone o 33% koszty materiałów lakierniczych oraz 8 części zamiennych , oryginalnych producenta w jakości O w cenach obniżonych o 40%, reflektor p-mgłowy prawy w jakości P wg cen ofertowych przez hurtownię (...), 13 części zamiennych nieskatalogowanych .

/bezsporne, nadto dowód: kosztorys z 11.03.2014r. w aktach szkody decyzja /

Pismem z dnia 25.04.2014r. powód domagał się dopłaty odszkodowania w kwocie 14.492,37zł. w oparciu o załączony kosztorys sporządzony na jego zlecenie. Pozwany nie uczynił zadość zgłoszonemu roszczeniu uzależniając wypłacenie wyższego odszkodowania od udokumentowania , że koszty naprawy uszkodzeń są wyższe od wypłaconego odszkodowania .

/dowód: pismo powoda z 25.04.2014r. i kalkulacja naprawy , pismo pozwanego z 29.06.2014r. w aktach szkody /

Celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty przywrócenia pojazdu poszkodowanego do stanu sprzed szkody wynoszą 27.148,39zł. brutto.

/dowód: opinia biegłego sądowego I. S. – k.65-79 /

Sąd zważył

Kwestię odpowiedzialności odszkodowawczej z tytułu szkód komunikacyjnych regulują przepisy ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych (Dz.U.2003.124.1152). Zgodnie z art. 34 powołanej ustawy z ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są zobowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia.

W świetle przepisów Kodeksu cywilnego ubezpieczyciel ponosi odpowiedzialność z tytułu ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów zarówno wówczas, gdy odpowiedzialność posiadacza lub kierującego pojazdem oparta jest na zasadzie ryzyka (art. 436 § 1 w zw. z art. 435 § 1 kc), jak i wówczas, gdy oparta jest na zasadzie winy (art. 436 § 2 w zw. z art. 415 kc).

W niniejszej sprawie bezsporną pozostawała okoliczność, że do powstania szkody w pojeździe powoda doszło na skutek zderzenia się pojazdów mechanicznych. Pojazd sprawcy szkody objęty był ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przez pozwanego. W związku z tym po stronie powoda jako poszkodowanego powstało roszczenie odszkodowawcze, które na mocy art. 822 § 4 kc mogło być dochodzone bezpośrednio od pozwanego jako ubezpieczyciela (vide: uzasadnienie do Uchwały Składu Siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego - Izby Cywilnej z dnia 7 lutego 2008r. III CZP 115/2007).

Pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności z tytułu przedmiotowego zdarzenia, o czym świadczy fakt wypłaty powodowi odszkodowania w wysokości 13.686,61zł.

Spór sprowadzał się do ustalenia rozmiarów wyrządzonej szkody. Podkreślenia wymaga, że celem ochrony ubezpieczeniowej jest zapewnienie uprawnionemu pełnej kompensaty ze strony ubezpieczyciela szkody. Kompensacyjna funkcja odpowiedzialności odszkodowawczej wymaga ustalenia odszkodowania w takiej wysokości, aby cały uszczerbek został wyrównany, z drugiej zaś strony, aby poszkodowany nie został niezasadnie wzbogacony.

Dla potrzeb ustalenia wysokości szkody w pojeździe powoda Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu kosztorysowania szkód komunikacyjnych. Przedmiotowa opinia okazała się logicznie spójna, fachowa, rzetelna, zgodna z dokumentacją zgromadzoną w aktach sprawy, a co więcej nie została zakwestionowana przez żadną ze stron postępowania. Z tego też względu Sąd oparł na niej ustalenia faktyczne w zakresie wysokości szkody w pojeździe powoda i przyjął za biegłym, że koszty przywrócenia jego pojazdu do stanu sprzed szkody wynoszą 27.148,39zł. brutto. Podkreślenia wymaga, że biegły przy ustalaniu kosztów naprawy uwzględnił te uszkodzenia w pojeździe powoda, które zostały ujęte w protokole oględzin pojazdu, a zatem których związek z wypadkiem nie był kwestionowany przez pozwanego. Dodatkowo biegły zastosował uśrednione stawki obowiązujące w warsztatach branży motoryzacyjnej na (...) rynku usług naprawczych w dacie szkody tj. pierwszym, kwartale 2014r. tj. dla prac mechaniczno-blaharskich 80 zł/rbg i dla prac lakierniczych 90 zł/rbg. Biegły w logiczny sposób uzasadnił zastosowanie tychże stawek. Przekonująca w ocenie Sądu była również argumentacja dotycząca zastosowania do naprawy tylko oryginalnych części zamiennych- jakości O i Q. Biegły zaznaczył, że podczas oględzin auta przez przedstawiciela ubezpieczyciela nie stwierdzono, aby przed zdarzeniem zamontowane były w nim części inne niż oryginalne producenta, wobec czego wydatki niezbędne do odbudowy pojazdu winny obejmować koszt takich właśnie nowych, oryginalnych części zamiennych. Naprawa przy użyciu takich części spełni kryterium przywrócenia pojazdu do stanu sprzed zdarzenia zarówno pod względem technicznym, jakościowym, jak również bezpieczeństwa eksploatacyjnego. Części zamienne jakości P nie spełniają kryteriów określanych dla części oryginalnych. Brak także podstaw do dokonania jakichkolwiek potrąceń z tytułu wcześniejszych napraw albowiem pomiar grubości powłoki

lakierniczej dokonany przez ubezpieczyciela potwierdza, że elementy zakwalifikowane do wymiany posiadały lakier w grubości obejmującej lakierowanie fabryczne.

W świetle powyższego Sąd przyjął, że oszacowany przez biegłego koszt naprawy pojazdu powoda odpowiada szkodzie rozumianej jako różnica pomiędzy wartością pojazdu powoda w chwili wypadku a jego wartością po wypadku. Skoro w wyniku przedmiotowego zdarzenia uszkodzeniu w pojeździe powoda uległy oryginalne części, Sąd za zasadne i celowe uznał uwzględnienie przy ustalaniu wysokości szkody cen nowych oryginalnych części zamiennych. Uzależnienie wypłaty wyższego odszkodowania od faktu udokumentowania zakupu oryginalnych części zamiennych jest nie do przyjęcia w realiach niniejszej sprawy. Skoro powód wybrał kosztorysowy sposób rozliczenia szkody, to bez znaczenia przy ocenie rozmiarów obowiązku odszkodowawczego pozwanego jest to jakim kosztem powód faktycznie dokonał naprawy pojazdu i czy w ogóle to uczynił albo zamierza uczynić. Podkreślenia wymaga, że odszkodowanie ma wyrównać uszczerbek w majątku poszkodowanego, a zatem ciężący na zakładzie ubezpieczeń obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza ją naprawiać (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 22 lutego 2007 r. I ACa 1179/O6). Wysokość odszkodowania zakładu ubezpieczeń jest ustalana według zasad art. 363 § 2 kc, w związku z art. 361 § 2 kc, co oznacza, że odszkodowanie ma odpowiadać kosztom przywrócenia pojazdowi jego wartości sprzed wypadku (vide: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2001r. III CZP 68/O1). Z zebranego w sprawie materiału dowodowego jednoznacznie wynika, że w przedmiotowym zdarzeniu uszkodzeniu w pojeździe powoda uległy oryginalne części. Przywrócenie uszkodzonego pojazdu mechanicznego do stanu poprzedniego oznacza przywrócenie mu nie tylko wyglądu sprzed wypadku, ale przede wszystkim sprawności technicznej, zapewniającej bezpieczeństwo kierowcy i innych uczestników ruchu. Z tego też względu Sąd orzekający w niniejszej sprawie stoi na stanowisku, że przy ustalaniu wysokości szkody zasadne jest uwzględnianie cen nowych części oryginalnych, które niewątpliwie są bardziej wytrzymałe i jakościowo lepsze niż większość części nieoryginalnych, a przede wszystkim posiadają gwarancje producenta co do tego, że zostały wykonane zgodnie z jego wymogami technologicznymi wpływającymi na jakość i trwałość produktu .. (...) podobnym tonie wypowiedział się Sąd Najwyższy w uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 12 kwietnia 2012r. (sygn. akt III CZP 80/11), w której jednoznacznie wskazał, że zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty, w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części. Wprawdzie Sąd Najwyższy dopuścił możliwość obniżenia odszkodowania o kwotę odpowiadającą wzrostowi wartości pojazdu, jednakże powyższe uzależnił od wykazania tejże przesłanki przez ubezpieczyciela argumentując to tym, że z faktu wzrostu wartości pojazdu skutek prawny wywodzi zakład ubezpieczeń, gdyż dzięki temu może zmniejszyć sumę ubezpieczeniową, którą zobowiązany jest wypłacić. Ponieważ pozwany w żaden sposób nie wykazał, aby części w pojeździe powoda wymagające wymiany były znacznie wyeksploatowane, czy przestarzałe technicznie, Sąd nie miał podstaw, by odstąpić od powszechnej reguły i uznać, że uwzględnienie nowych części w miejsce dotychczas użytkowanych istotnie doprowadziło do wzrostu wartości pojazdu powoda w porównaniu do stanu sprzed wypadku. O tym, że zamontowanie części nowych w miejsce starych prowadzi do bezpodstawnego wzbogacenia można by mówić tylko wtedy, gdyby spowodowało to wzrost wartości pojazdu jako całości. Z faktów powszechnie znanych wynika natomiast, że jeżeli pojazd jest „wypadkowy” to cena możliwa do uzyskania przy jego sprzedaży będzie zawsze mniejsza niż cena takiego samego pojazdu ale „nie wypadkowego”. Nie ma przy tym znaczenia, że w samochodzie „wypadkowym” zamontowane zostały elementy nowe w miejscu już zużytych.

Reasumując, po uwzględnieniu wysokości szkody poniesionej przez powoda oraz wysokości dotychczas wypłaconego odszkodowania Sąd za zasadne uznał żądanie zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kwoty 13.461,78zł. (27.148,39zł. – 13.686,61zł.).

W zakresie roszczenia odsetkowego zważyć należy, że w świetle art. 14 ust. 1 powołanej ustawy, zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Dokumentacja zgromadzona w aktach szkody potwierdza, że została ona zgłoszona pozwanemu w dniu 4.03.2014r., co oznacza, że pozwany od dnia 3.04.2014r. opóźnia się ze spełnieniem świadczenia.

W tej sytuacji słuszne jest żądanie zasądzenia odsetek od dnia 11.04.2014r. (art. 481 § 1 i 2 kc). Przypomnieć należy, że biegły, zgodnie ze zleceniem Sądu, ustalił ekonomicznie uzasadnione koszty przywrócenia pojazdu powoda do stanu sprzed szkody z dnia 1.03.2014r. wg stawek i cen obowiązujących na lokalnym rynku w pierwszym kwartale 2014r.

W pozostałym zakresie zgłoszone roszczenie podlegało oddaleniu, o czym orzeczono jak w punkcie II wyroku.

O kosztach procesu w punkcie III wyroku orzeczono na podstawie art. 108 § 1 kpc w zw. z art. 100 kpc. Z uwagi na to, że powództwo zostało uwzględnione w 92,9% Sąd włożył na stronę pozwaną obowiązek zwrotu wszystkich kosztów uznając, że powód uległ tylko co do nieznaczącej części swego żądania. Na koszty postępowania poniesione przez powoda złożyły się: opłata sądowa od pozwu – 725 zł, wynagrodzenie radcy prawnego – 2.400 zł (§ 6 pkt 5 rozporządzenia MS z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych ... /Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm./), opłata skarbową od dokumentu pełnomocnictwa – 17 zł, zaliczka na wynagrodzenie biegłego – 800 zł, co łącznie dało kwotę 3.942zł.

W toku postępowania powstały koszty związane z przeprowadzeniem dowodu z opinii biegłego sądowego, które łącznie wyniosły kwotę 1.261,05zł. Powyższe koszty zostały pokryte do kwoty 800 zł z zaliczki uiszczonej przez powoda, zaś w pozostałym zakresie, tj. do kwoty 461,05zł. tymczasowo ze środków Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Słupsku. Na podstawie art. 83 ust. 1 w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.2010.90.594 j.t.) przy zast. art. 100 kpc Sąd powyższymi kosztami obciążył pozwanego.